

அனுவ் ஒளி

வீரமாகாள் அம்மன் ஆலயம்
கும்பாபோதைகம் 06.05.2009

திருஞானசம்பந்தர்
வைகாசி மூலம்
09.06.2009

பங்குனி
தெழு

ஓங்கனி சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வியின்
முதலாவது ரூபுதைச் 03.07.2009
இளி விசாகம்

மாண்க்கவாசகர்
ஆர்மகம்
27.06.2009

மலர்
67

வெளியீடு
ஸ்ரீ தூர்க்காலதூவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பறை,
நிலங்கை

**துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் அண்ணையில் நெல்லிப்பளையில்
துர்க்காதேவி ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை திறப்புப்பட்ட திறப்புவிழா**

**முரும வருந்தனர் Dr. ஆ. கேதீஸ்வரன் நாடாவை வெட்டி
வைத்தியசாலையை தறுந்து வைக்கிறார்.
தேவஸ்தானத் தலைவர் தஞ்.ஆறு தஞமுருகன் அருகல் காட்சி தருகிறார்.**

**துர்க்காதேவி சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியசாலை திறப்பு விழாவில்
வைத்தியகலாநிதி ஆ.கேதீஸ்வரன் (மாவட்ட சுகாதார பணிப்பாளர்)
பிரதமவிருந்தினர் உரையாற்றுகின்றார்.**

அங்கீர்தி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

கால்பாடு

கெந்து வழங்கின்றவர்

திரு. கூறு. நிதிமுருகன் அவர்கள்
கூவி கூவி

ஈசுவந்திரு. கா. சிவபாலன் அவர்கள்
2009 விரோதி வருடம் கொண்டு

நாள் 87

வெளியீடு மாநில நூல்களுக்காக
நூல்களிலிப்படை, இலவசம்.

பதில் எல். QT/74 NEWS/2006Y

இறை அறிவார்த் தின்து அகாதுமிகான் நிலையையினாலோ

எங்கள் இனம் என்ன பாவம் செய்தது? யாம் அறியாம். எத்தனை எத்தனை அவலங்கள். பல இலட்சம் மக்கள் கிளிமுகாம் களில் அவலப்படுவது வேதகளை நுழம் செய்தியாகும் காரு நிருத்தி நாடு கண் வள்ளி மக்கள் என்றும் பசியால் வாடியதில் ஹல். ஒவ்வொருவரது வீட்டிலும் நெற்குவியல், பால் பொழியும் பக்கங்களுடன் நிகழ செல்வமாய் வாழ்ந்த மக்கள் நீட்டி நிமிற்று படுக்க இயலாது கூடாததில் ஏங்கிய வண்ணமாக இருப்பதை அறியும்போது உள்ளம் தலிக்கிறது. என் செய்வோம்? இருபத்தேராம் நூற்றாண்டில் இப்படியொரு விதி எழுதப்பட்டிருப்பதை யார் அறிவர். அழுவதால் இனி ஆவது என்ன? நிர்க்கதியாகி நிற்கும் மக்களுக்கு அனுளவரும் ஆறுதல் வழங்க முற்பட வேண்டும். அவர்கள் தந்தம் இருப்பிடங்களுக்குச் சென்று வாழ வழிதேட வேண்டும். எவ்வளவு விகரங்கள் இப்பகுதி தோட்டங்குகிறதோ அதுநான் கிண்று முந்தேக்கவ. அகதி அகதி என்ற வார்த்தை

எமக்கு நிரந்தரமாகிவிட்ட குழல் தொடர்கிறது. உறவுகளை இழந்த பிர்சுக் குழந்தைகளுக்கு நேசக்கரம் நீட்டவேண்டிய பொறுப்பு அனைத்து ஆண்மீக நிறுவனங்களின் தார்மீகப் பொறுப்பாகும். பிரிவுகளின் தாக்கத்தால் உலகே வெறுத்து நிற்கும் மக்களுக்கு அன்பும், அரவணைப்பும், நம்பிக்கையும் வழங்க வேண்டிய பொறுப்பு அனைவருக்குமுண்டு. சகல இந்து சமய நிறுவனங்களும் இவ்விடத்தில் மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்படவேண்டும். பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரை உதவும் ஆவலோடு காத்திருக்கிறார்கள். சீரான முறையில் அல்லற்படும் மக்களுக்கு உதவ திட்டங்களையும் உருவாக்கிச் செய்றபட வேண்டும். தமிழ் இனம் ஒன்றுபட்டு வாழ இறைவன்தான் வழி காட்ட வேண்டும். ஒற்றுமை இல்லா இனமாக நாம் விளங்குவதால் ஒடி ஒடி அலைகிறோம். என் றுதான் எவ்விடயத்திலாவது ஒன்றுபட்டு நிற்கப்போகின்றோம். தத்துவம் பேசும் நேரமல்ல. தருணம் அறிந்து தக்க காரியம் செய்யத் தலைப்படுவோம். எங்கள் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் புலம் பெயர்ந்து முகாமில் வாழும் மக்களுக்கு தொடர்ந்து உதவி வருகிறோம். யாழ் அரச அதிபர் ஊடாக எம் உதவி தொடர்கிறது. முகாமில் வாழும் முப்பத்தைந்து கர்ப்பினித் தாய்மார்களுக்கு இவ்வாரம் முதல் காலை உணவு வழங்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியுள்ளது. ஆதரவற்ற அன்புக் குழந்தைகளை அரவணைக்க ஆயத்தமாகவுள்ளோம். தெய்வீகம் ஆறுதல் தரவேண்டும்.

- ஆச்சர்யர்

திருவாதவூரடிகளாருடபய திவ்விய சுரிதம் என உப்பு ஞான வழவே என்பதை உணர்த்தும்

சில. சண்முகவழேல் அவர்கள்

தூரத்தே வயல்கள் இருப்பதைத் தூலியமாக உணர்த்தும் கழகங்களுடையது நீண்டதாக காலாயிகளிடத்தே ஒரு சென்றார்கள். திருவாசகம், நீருக் கோவையார் எனும் ஓராஸப் பது வள்களுடைய போருட்தேவைச் சொல்லுமாறு குதித்து நின்றார்கள். திருவாதவூரடிகளார் தமது நிறுக்கரத் தினாலே சபாநாயகரைச் சுட்டிக்காட்டி இவரே பொருள் என்றார். அதேதான் கணத்தில் தாங்கு திருமீனியைக் காட்டாமல் மறைந்துள்ளார். என்ன அதிகமான! ஏ ம் விரித்த பாம்பு அபரணத்தை அண்றத் தமிழல் வானப் பெருமான் அடிகளாருடைய மெய்யன்பை உலகும் கரு உணர்த்தும் அற்புத்ததை நிகழ்த்தும் பாலோடு கலந்த நீர் பாலாவது போலத் தானாந் நன்மைப் பெரின்பப் பெறுவாற்றி அகச் செய்தார்.

அந்த அற்புத்தத்தைக் காவனி மாழுவிவர் திருவாதவூரடிகள் பூராணத்தில் சேவிக்கும் செய்யுள் நயம் கிடை.

செய்யாட்டும் முழுதவில்
திவ்வியனார் சொத்துக்கேட்டை
கைகாட்டுத் தமிழருக்கால்
காட்டாயல் மறைந்தாறை
வைகாட்டும் பீருரவால்
வைசிழுந்தார் தமக்கைப்
கூறிக்காட்டும் பாலா-கிள
கேவியாக் ராக்கிளைர்.

இந்த நீர்க்கு எம் போனியர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஏ என்னம் பாது? நம்மவர்கள் மா மாயை காரியமாகிய பிரபந்தச் வலையிற் சிக்குண்டு தடுமோற்குத் தத்தளிப்பார்கள். எம்மாறது போன்றுது திருவாதவூரடிகளாருடைய அக்கையும் இழிவு மிருந்துள்ளதோலும் நரம்புந் சுப்பு முதலாப சத்த தாழுக்கள் மயமாகியது

திருவாதவூரடிகளாருடைய உடம்பே யானாலும் அது சிங்ருபமாகியது.

கஷ்டப் பிராணை அன்பின் அடையுமாறு கண்ணவே வின்னப்பாறும் மன்ன வரும். அதற்குக் காரணம் என்னைப்பான்று ஆராயுமிடத்து அது அன்போறும்.

திருவாதவூரடிகள் சீவுபெறுமானி டத்தில் சிரத்தை அண்ட பொய்யன்பை பூங்கண்ட மெய்யன்பு. அபுரா அன்பு நிறவாத இப்பு அண்பு என்னம். மாணிக்க வாய என்னயிமலும். இன் பரிமி! என்னுடைய அன்பை என்று பாடிப் பரவச மாக இன்புமுயின்றார்.

இந்த உன்னமையை ஓர்த்த திருவாலாபார் ஓர் உண்ணயையத் திருமந்திரத்தில் தேளிவுபடுத்துகின்றார்.

அறிவு இல்லாதவர்கள் அங்குஞ் சிவமும் இரண்டென்பது. அன்பு சீவமாவதை அறிவுமான காக்க.

அங்பு சீவமான கதை அல்லலோ மான் க் கவாசக கலாநிக்கன்று கைய் அத்துவித முத்தி இப்பம்.

உலகவர்கள் உடைமைப் பொருளி நதில் அன்பு பேஜுக்கு உய்யும் நேறி ஸ்டமாப்பர்கள். தகைப்பிராதியாசிபா இந்த உடம்பிற்கு ஏ எனு பேடி புலவின்பம் நாடி உல்ல எங்கும் ஒடி ஒடி அலமந்து முடிவில் பெரிபா நாகக்கில் வீற்று அறுநூலுக்குறுத் தானோ இந்த மானுடப் பிறவி நமக்கு வாப்த்தது.

மாறுடப் பிறவியின் அருமையை அபிந்தவர் திருநாவுக்கரச நாபானார். ஆதலினால் நடக்கு கூவ ஓர் பிறவிவாப்த்தது. அவமதியாதீர்கள். இப்பிறவியைப் பெரிதாக மத்துக்குஞ்சன். என்ற அறங்கர அழுதும் அஞ்சுகின்றார்.

**"வாய்ந்தது நந்தமக் கீரோர்
இறவி மதிந்திருமின்"** 4-784

"எனமிகுந் துளதோலு மென்புநரம்
புஞ்சீயு மானவுடல்" என்று திருவாதவூடிகள்
புராணத்தில் வரும் பாடல் ஒன்றில்
முதலாம் வரி இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது.
எல்லோருடைய இன்பத்திற்கும் துன்
பத்திற்கும் இந்த உடம்பு நிலைக்களனாக
உள்ளது. உடம்பு சப்த தாதுக்களால்
உருவமானது. போசாக்குச் சத்துள்ள
உணவு வகைகளே உடல் வளர்ச்சிக்கும்,
பலத்திற்கும் ஆதாரம். தண்ணீரும் தக்க
பசனையும் இல்லாதபோது மரங் செடி
கொடி வாடுவது போல வளர்ச்சிக்கான
வளமான உணவு இன்றேல் உடலம்
வருந்தும். உடம்பு இளைப்பு இன்றி
உடலம் வருந்தும். உடம்பு இளைப்பு
இன்றி உற்சாகத்தோடு இயங்குவதற்கு
உணவு மாத்திரமல்லாமல் நீர், காற்று,
ஓய்வு, உறக்கம் ஆகியவற்றை எல்லாம்
வேண்டும் பொழுதில் உபகரித்த வண்ண
மாக உதவுதல் தவிர்க்க முடியாதது.
தவிர்ந்தால் உடல் தளரும். தளரத் தளரத்
தடுமாற்றம் பதட்ட நிலைக்கு உடம்பு
தள்ளப்படும். மூளை குழப்பத்தால் மனம்
புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் அனைத்தும்
இயல்பு நிலையை இழந்து இயலா
நிலைக்குத் தள்ளப்படும்.

அத்தோடு அமையாது உடம்பு
நோய்க்கு விருந்தாகிவிடும். எவ்வளவுதான்
குளித்து, மூழ்கி வாசனைப் பூச்சுக்களால்
ஆக்கையைத் தூய்மையாகவும் பரிசுத்த
மாகப் பேணி வைத்திருந்தாலும் உடம்பில்
தொப்பளம், காயம் காணப்படும் காலத்தில்

தகுந்த பரிகாரம், சிகிச்சை செய்யத்
தவறினால் தூர்நாற்றும் வீசும். தன்னுடம்பில்
ஏற்படும் மணத்தை தன்னாலே தாங்க
இயலாத நிலையில் அயலில் அமர்பவர்
படும்பாட்டை அறையவும்தான் வேண்டுமா?
இவ்வாறு எந்த வகையாக வைத்து
எண்ணிப் பார்த்தாலும் உயர்திணையில்
வைத்து உடம்பு உணரப்பட்டாலும் ஈனம்
ஸனம்தான்.

இன்னும் இந்த உடம்பிற்கு ஒன்பது
துவாரங்கள் உண்டு. அவையும் ஒன்றோடு
ஒன்று ஒற்றுமை இல்லை. அழக்குநீர்
வெளியேறுவதற்கு அமைந்த வாயில்
களைப் பார்த்து வாய் ஊறுபவர்கள்
எத்தனைபேர்!

ஜிந்து கல்லால் ஒரு கோட்டை
அந்த ஆண்தக் கோட்டைக்கு ஒன்பது
வாசல். என்று செந்தமிழ் பாடச் சித்தர்
சிறிப்பர்.

மேலும் கலையும் இனிமையும்
மிக்க பாலாக இருந்தாலும் சரி அல்லது
பழமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது தேனும்
அழதமுமாகவும் தித்திக்கும் தீங்கரும்பின்
கட்டியமானாலும் சரி கண்ணிற்குக்
கவர்ச்சியாகவும் நாவினில் நன்னீர்
ஊறினாலும் உண்ண உண்ண மேலும்
மேலும் உண்ண மனம் அங்கலாய்க்கும்.
உண்டபின்னர் கழிவுப் பொருளாக
உடலைவிட்டு வெளியேறும். உண்ணும்
போது இருந்த விருப்பு இப்போது
எதிர்மாறாகக் காணப்பதற்கு வெறுப்பாக
மாறுகின்றது. இந்த மாற்றம் நிகழ்வதற்குக்
காரணம் என்ன? உடம் பினுடைய
குறைபாடேயாகும். ஆனதினாலும் இந்த
உடம்பு ஈனமுடையது எனலாம்.

உந்தள் அம்மான்
“அருள்ள ஒளி”
தடைக்கும் பெங்களி

அலுவலகம்,
ஸ்ரீ துர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஸ்ரீ துர்க்காடேவி மணிமண்டபம்,
கோவில் வீதி,
நல்லூர்.

சிவனுக்குத் தந்துப்பிள்ளை

அஞ்செகோதி ஜத்தீவரி அவர்கள்

தென் தமிழகத்திலே திருவாண்ணக்காவல் அருகில் கஞ்சனூர் என்று ஒரு ஊர் இருக்கிறது. அந்த ஊரிலே ஒரு பெரிய சிவன்கோயில் ஒரு கோட்டீலே, மறு கோடி யிலே பெரியதொரு பெருமாள் கோயில்.

சிவன் கோயில் கூழலில் சைவ மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். விஷ்ணு கோயில் கூழலில் வைவத்தோவர்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஹர் ஒற்றுமையாக இருந்தாலும் சைவ சமயிகளுக்கு தாமதான் உயர்ந்தவர் தமது சிவனே வரியலை என்ற நினைப்பு இருந்தது. வைவத்தோகளுக்கும் பெருமாள் தான் பெரியவர். வைவத்தோன் மேற்கூட சமயம் என்ற காரணம் இருந்தது.

பெருமாள் கோயில் அர்சகளுக்கு பற்று வயதில் ஒரு மகன் இருந்தான். விஷ்ணுதாரன் என்று பேயர். நல்ல ஆழகும், அரிசும் நிறப்பிய அந்தச் சிறுவன் அடிக்கடி சிவன் கோயிலுக்குப் போவான். வழுதி பூசிக்கொள்ளவால், சிவன் கோயிலிலே நடக்கின்ற விஷேட புஜைகளைத் தவறாவல் போய்ப்பார்ப்பான். அங்கே டாக்கந்த சிவபூராணம், தேவா திருவாசகங்கள், திருமந்திரம் போன்ற வழியை நன்றாக கோட்டு மனப்பாடம் பண்ணவிக் கொள்ளவான்.

“சின்ன பிள்ளைதானே” என்று பெற்றேரும் பெரிதுபடித்துவில்லை. வளரவளர் அந்தச் சிறுவன் பொருமாளை வணங்குவதைத். பெருமாள் கோயிலுக்குப் போவதைப்பல்லாம் விட்டுவிட்டான். பெரும்பாலும் சிவன்கோயிலே குதியென்று இருந்தான். சிலாலையே வணங்கி நல சின்னங்களைப்பு தரித்துக்கொண்டான்.

வைவத்தோகளிலேயே பெரிய நூக்கும் வந்தது. பெருமாள் கோயில் அர்ச்சர் மகன் சிவனை வணங்குவது” என்று சிறுவனுக்கு நூதார்கள். தகப்பனார்ப் பிளக்கம் கேட்டார்கள். நகப்பனார் மகனங்கள் கூப்பிட்டு விசாரிந்தார். “சிவனே முழுமுதற்காடுள், சைவமே மேலான சமயம் நான் சைவனாகி சிலாலைக்கூட ரதிமை ஆகிவிட்டேன்!” என்று திட்ட வாடகைச் சோல்விட்டான் அந்தச் சிறுவன். ஊரிலே வரிய தகராறு ஏற்பாடு விட்டது. எல்லோருக்கும் குழப்பம்.

இறுதி ஒரு முடிவு கண்டு கிராமத்தை அஸைத்திப்படுத்த விருப்பிய ஊர்ப்பெரியவர்கள் காடி ஆலோசித்தார்கள். பஞ்சாயத்தாரிடம் வருக்குத் தோடுத் தார்கள். ஊர்ப்பெரியவர்கள் கூடியது. திருவாண்ண அண்டிரு விசாரிந்தார்கள். அவரினால் பிடிலாத்தில் உறுதிபார யிருந்தான். “சரி ந் வல்லே முழுமுதற்காடுள் விவரம் என்று உள்ளை பானால், வரியும் அக்கிலீசு குட்டத்தின் நடுவில் நாய்கள் வைக்கும் இருப்பு முக்கால்பில் ஏறி இருந்து. “சிலாலை பரம்பொருள்” என்று சத்தியம் சொய்ய வேண்டும்.” என்று பஞ்சாயத்தில் திருப்பு வழங்கினார்கள்.

பெரிய விஷ்ணு கோயில் கோர வாசல்லே பெரியவராகு கிடைத்த வேட்டி. பெரிய கட்டடகளைப் போட்டு அக்கிலீ வைத்தார்கள். அதன் நடுவே ஒரு இறுப்பு முக்கால்வாப வைத்தார்கள். அது நெருப்பில் குடி ரி பழுத்து ரக்கினி

மயமாய் தகதகத்தது. அந்தச் சிறுவன் சிவனைத் தியானித்தபடியே அதில் ஏறி உட்கர்ந்தான். “சிவபெருமானே பரம்பாருள்!” என முன்றுமுறை உரத்துச் சொல்லி சத்தியம் செய்தான். ஊரவரும், பஞ்சாயத்தாரும் அதிசயத்தால் ஊழையாகி நின்றார்கள். “மகனே நீ என் தத்துப்பிள்ளை. உன்னை என் தத்துப் பிள்ளையாக ஏற்றுக் கொண்டேன்.” என்று சிவன் கோயில் கோபுரத்தில் மேலிருந்து ஒரு அசரீரி கேட்டது. தண்ணீரிலிருந்து எழும்புவதுபோல அந்தச் சிறுவன் அக்கினிக் குண்டத்து முக்காலியிலிருந்து எழுந்தான். நேரே சிவன் கோயிலுக்கு ஓடினான்.

பிற்காலத்தில் ஹரதத்தர் என்ற பெயரில் மிகச் சிறந்த சைவ சீலராக வாழ்ந்த அந்த மகான் பல நல்ல சைவ தோத்திரங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் பொருட்டு இன்னும் பல அற்புதங்களைச் சிவபிரான் செய்தார்.

குறைக்

இந்து வில்லீந்

சுமைதாங்கி தின்னை மற்றும்
தொட்டிகள் திருக்கக் கண்டால்
தமைறந்து திதுவர் திந்து
தங்கிடும் தில்லம் என்பர்

அமைந்ததாரு திமந்த வாசல்
அன்டையில் பரதசி நின்று
அம்மாவைன் றஜஷக்திரான் உடனை
அம்மையார் அரிசிகொண்டு

தம்புடின் சிறுவி தன்னை
தன்ஸிலை வருகின்ற காட்சி
மீழியும்மா றாதிருக் கின்ற
தில்லம் திந்து தில்லம்

அம்மையுடன் அப்பறும் வாழும்
அன்புடை வாழ்க்கை தொன்றும்
செம்மையாக அமைந்திருக் கின்ற
சிறப்புறும் திந்து தில்லம்

உள்ளுக்குள் படமாய் தெய்ல
உருவல்ம் தொங்கும் மக்கள்
உள்ளத்தூத் தூய்மை யாக்க
உள்ளது பூசை அறையும்

கள்ளுக் கிள்ளை வீட்டுக்
காரிகை வாசலில் கொலமிட்டு
அள்ளியை விருந்து படைக்கும்
அற்புக் காட்சி காண்பீர்.

கவிஞர் வ. ரோகாந்தசிவம்

கலிந்துயர் கெடுப்பாய்

அகம்புறநிலாத ஒருமையில்
வெறுமையாய் அகசவுகளில்லாத
திகுஷ் பிரமத்தில் திகளொளியென
கீதியந்துயிலா ஆரும்பெரும் கக்தி
சகலதொற்றுத்திற்கும் காரணமான
அனுகவ யகைத்து தீணாய்ச்செய்து
வெகம்பொன்ட கொன்களையுரு
லாக்கி பரினாம விதியை யதற்குள் கீட்டு
தெகம் கொன்ட உயிர்களைப்
படைத்துக் காந்து அழித்து
நிகவுயர்ந்த அருளலாலே அவதா
நாமங்கள் பலகொன்ட அள்ளையை
புராணத்திலறகியாய் தீதிகாசத்தில்
நாயகியாய் நான்மறைவதமுராகி
பூரணயையாளி பரப்பும் புகழ்
தெல்லியுறை நாயகியை
காரண காரயங்களுடை கருணை
பொங்க துர்க்காதிதவியானவளை
சீரினெயுறுவாக்க மனித னெத்தில்
ஈ.விந்துயர் கெடுப்பாய் நாடிய.

நோம் ஜெயபாலன்

சிவன் அருட்கறைகள்

மாதாங்கி சீவர்ஜனி

41. ഏതുവും ലിൽ്ലെ ക്ഷയങ്ങൾ

வெர்துண பாண்டியன் காலத்தில் வட நேரந்திலிருந்து ஏழாக்கள் என்ற யாழ்பாடி விருதுகளோடு மறுவருமை அடைந் தான். அவன் பாண்டியன் சூரிய மனைக்கு சென்று பாண்டியனை வணங்கி அரசுவனர் பாரா டி புக்குந்தான். பின்னால் பாழ் காசித்துான். அதனைக் கேட்ட அரசன் ஏழாக்களைப் புக்குந்து பல பரிசில்லை வெறுதியியாக அளித்துான். அத்துடன் ஏழாக்கள் இருந்த விழுவை புக்கு உணவுப் பதார்த்தங்களும் அறுப்பினால்.

ஏன்னாகுங் தன்னைப்போல் யாழிலாகிப்பதில் மதுரையில் பாருவின்கொலையென் ஆணவையாக இருந்தான். இத்தனையற்ற பாணி டியன் பாணாந்த்திரனான் அழைத்து “நீ வட்டிசூர்யத்து முன்து வந்து ஏமாதனுடன் யாழிலை பாருவாயா? எனியு கேட்டான். பாணபத்தீரன் “மகாராசாவே! சோாகந்தராப் பெருமானின் கருப்பையினாறும் ஏ நீண்டாகு கருவனாரினாலும் குயியீயன் அவளோடு பாரி வெள்ளருத்தவை கட்டய நிறுத்துகளைவாங் கிரெஞ்சுக்கை அடக்கமிலையென்” என்றான். “நானோட்டீப் பாரி” இப்போது போ என்னான்.

ஏமநாதன் விட்டில் இரைபயிறும் மாணவர்கள் கணத்தேறுக்களிலும் போது இ சிகாலியும் விதிகளிலும் இசை பாடிக் கொண்டு விரிந்தார். இவ்விதக்கணபக் கீட்டுப் பாயுபத்திற்கும் நாளானத்து இசைபாடி ஏழநாட்டுகளை எப்படி கொல்ல முடியாமல், ஏமநாதனின் மாணவர்கள் இப்படி விழுமையாகப் பாடுகிறார்களோ. எனிறு ஏங்கீயபடி திருக்கோப்பில் அடைந்தான்.

திருக்கோயிலில் சோமசுந்தரர் கடவுளை நினைத்து எம் பெறுமானே அடியீழுக்குத் துலை விசயத்துள் வேண்டும் என்று பிரார்த்தகரை சொப்து கொண்ட விடையிலகு கிடைப்பிரோத்த.

அடிவார்க்கென்றாக்கப் பலவும் நூல்கள் வையில் முதல் நூல் இலக்கந்த மாணிட வடிவம் கொண்டார். அழகஞ் தீவிரமைய அனிந்தார். கொடுவானா வலப்பக்கத்தில் செருகினார். தேயந்து விழிந்த செதுப்பை பாதுத்தில் அனிந்தார். மாநாடு ம் கொறுவிள் இட். மாநாடுத் தோலில் இட்டார். துடுமி சரியும் முனையிலே அம்மாடு தாங்கி அதன்தீவு விழுப்பு கணக்கை வைத்துப் பிரமுகத்தின் வியர் வை அநுமப வந்தும் டாடந்து ஏமாதனின் விட்டு வேளிந் திண்மங்களையில் விறுதுச் சுமைபை விறக்க வைக்கும்போது மாநாக்கி காலாடபிற்று.

கிருஷ்ண மேரும் இளைஞர்களிடம் சில பெருமான் விற்கின்ற இசைப்படியாகி. ஏழாத்தன் அது கேட்டதும் “அங்கே இசை பாடுவான் பாவான்” என்று கேட்டிக் கொண்டு விற்குப் படியென்னார் முன் வந்தான். நீயார்? என்று கேட்டார். விற்குச் சுலைப்பாடார், நான் பாணபத்திரிகூட்டப் படில்லை. அவர்டம் இசை பயிற்சும் மாணவர்களுடன் நானும் இசை பயிற்சி வந்தேன். பாணபத்திரிகை என்னளை நோக்கி நீயைவில்லை என்றால் முழுமிகுந்துவிட்டார் என்று என்னளை நீக்கி விட்டான். இனி என்னொய்வது விற்கு வொட்டி விற்று வயிறு வளர்ப்போடு என்று அறியினார். ஏழாத்தன், நீ முன்பு பாஷன் பாடலை ஒருமுறை பாடி பார்ப்பினால் என்றான். விற்குச் சுலைப்பாளர் விற்குச் சுலையென்று இசை இலக்கணம் சீறிதும் பிசுகாமல்.

வித்யாப் பல்லியானதினா வித்திகள்
அதைப் பற்றி எத்தனை சிரமமில் வித்திய
அதைப் பற்றி மத்தினா சுருளும்
புதுப்பாகி அவைக் கூடுதல் செய்யலே.

உடன் விடுதலை நிறைவேற்றி பார்த்த
ஒவ்வொரு சமயத்தில் கணக்கள் மூலம்
ஒவ்வொரு சமயத்தில் கணக்கள் மூலம்
ஒவ்வொரு சமயத்தில் கணக்கள் மூலம்

நீல வண்ணம் தேறா நிலகள்
ஒலை வாயிலையான் நா சென்னை
ஆலை வாயன ரெரின் வாசம்
போலென்றாலும் புதுநா சென்னை

இவ்வாறு பாடினார். இப்பாட லிசைத்தேன் சர்வான்மாக்களின் காதாகிய கால்வாய் ஓடி அவர்களின் உள்ளத்தில் நிறைந்து யாவும் இயங்காது சித்திரப் பாவை போன்று காணப்பட்டன.

இந்த இசையைக் கேட்ட முனாதன் இவ்வாறு இவ்வுலகில் எவராயினும் பாடியதை நான் கேட்கவில்லை இது தேவகானம். இதனை இறைவனாலேதான் பாடமுடியும். பாணபத்திரனால் தள்ளப் பட்ட இந்தக் கிழவன் இப்படிப் பாடினால் பாணபத்திரனுக்கு இணையேது என்று நினைத்த முனாதன் உடனே மாணாக் கருடன் யாழ்பெட்டி இவ்வாறு பலவும் விட்டு விட்டு இரவோடு இரவாக நகரை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

அன்றிரவு சிவபெருமான் பாணபத்திரனுடைய கனவில் தோன்றி “நாம் இன்று முனாதனிடம் விறகுச் சுமையாளனாய்ப் போய் இசை பாடினேன். அவனிடம் நான் பாணபத்திரன் அடிமை என்றேன் அவ்வளவு தான் அவன் மாணாக்கருடன் நகரைவிட்டே ஓட்ட மெடுத்தான்”. என அருளினார்.

விடிந்ததும் பாணன் கோயிலில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுதான். எம்பெருமானே அடியேன் உம் இடம் வந்து குறையிரந்தது காட்டுக்குப் போகவா? விறகு வெட்டவா? உச்சிமீது விறகுச் சுமை வைக்கவா? ஜயையோ அடியேன் குறையிரந்தது எடுத்தடி நோவ நடக்கவா? பிரமா விட்டினுவாலும் தேடியும் காணமுடியா முழுமதலே சிறியேன் பொருட்டு திருமுடியில் விறகு சுமந்தோ! என்று துதிசெய்து வலம் வந்து வணங்கிக் கொண்டு அரண் மனை சென்று பாண்டியனை வணங்கினான்.

பாண்டியன் பாணபத்திரனைக் கண்டவுடன் முனாதரை அழைத்து வரும் படி ஏவலாளரை அனுப்பினான். அவர்கள் முனாதனின் வீட்டிற் குச் சென் று முனாதனை எங்கும் தேடினார்கள். முனாதனைக் காணாதவராய் இவன் எங்கு சென்றான்? என்று அயலில் நின்றவர்களை ஏவலாளர்கள் கேட்டார்கள். முனாதனின் வீட்டுத் திண்ணையில் இருந்து, நான் பாணபத்திரனின் அடிமையென்று இசை பாடினான். இசைகேட்டதும் முனாதன் தன மாணவருடன் பொருட்களேதும் எடுக்காமல் இரவோடிரவாக ஓடிவிட்டான். என்று அவர்கள் கூறினார்கள்.

ஏவலாளர்கள் திரும்பிச்சென்று, அயலவர்கள் கூறியவாறு பாண்டியனுக்குக் கூறினார்கள். பாண்டியன் பாணபத்திரனை நோக்கி “முனாதன் ஓடிய வகையேது? எனக் கேட்டான். பாணபத்திரன் தான் கோயிலுக்குச் சென்று சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு முறையிட்டமை தொடக்கம் சோமசுந்தரக் கடவுள் தனது கனவில் வந் து கூறியதுவரை உள்ளதை உள்ளவாறு கூறினான். அப்போது ஏவலாளர்கள் முனாதனைத்தேடி அவன் வீட்டுக்குச் சென்று அறிந்து வந்தமையும் பாணபத்திரன் கூறுவதும் ஒன்றேயெனப் பாண்டியன் நினைத்தான்.

பாணபத்திரனின் அன்பும் சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடவின் அற் புதத்தை நினைந்து ஆனந் தம் கொண்ட பாண்டியன் பாணபத்திரனை யானையிதேற்றி நகர் வலம் செய்வித்தான். பாணனுக்கு வேண்டும் பொருளை மட்டும் பாண்டியன் கொடுத்தான். பாணபத்திரன் அப்பொருளை உறவினர், ஏழைகள் யாவர்க்கும் கொடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

ஆகீன்ற திருவௌடியைப் பாறந்ற வாக்யாதிபதி

பெருநினர் முழுகலே சரமாதன் அவர்கள்

வாக்குக்கு அருளையில், சொற்றுறுதி அப்பு என்பது, மருள்க்கூட்டு சொந்தப் பெயருக்குச் சொந்தக் காரர் நாலுக்குறுதி). ஆங்கடையரக், தாண்டகவேந்தர், பாலேந்தர், நாலேந்தர், தாண்டக சுதரர் என்றுவோல்ம் பெயர் பெற்ற திருநாஷ்கர கவுமிகள் ஆர்பத்தொன்பதாயிரும் பாடல்கள் | அங்கடையரக் காந்தரர் பாடியுள்ளார். அதிலே இப்போது விடையிடத்து முலையிருக்கு அருபத்தொன்பது. அரைநு பிரபுப் பாடலான திருத்தாண்டகம் ஒரு வாயிரத்து எண்பத்தொன்று. அதிலே பெரிய திருத்தாண்டகம், ஏனைந்த நிறுத்தாண்டகம், அடையாளத் திருத்தாண்டகம், கால் பேஷ்டித் திறுத்தாண்டகம், திருவடியால்டம், பக்கதிருத்தாண்டகம், நின்றாதிறுத்துால்டம், தன்த்திருத்தாண்டகம் என்றும் வகைப்படும். ஆழ்வார்களுள் திருமக்கை மன்னான் குறுநாண்டகம் (20) திரு நெடுஞ்சால்டம் (35) அநார்யுள்ளார். இத்திருத்தாண்டகம் என்றீருகழி நெடில் ஆசிரிய விழுத்தால்மனாலியிட்டது. யாப்பு அமைவாற் திருத்தாண்டகம் எனப் பெயர் பெற்றது. அப்பு கவுமிகளில் பாக்கரோ ஏதுமிரு தேவாரம் என அழைக்கப்பட்டது. மனி மொழியாற்றி விழுவாசகம் உருக்கமானதென்பது. அதே போல் உழவாரப் பகுபாளியின் படைப்பான திறுத்தாண்டகமும் பழப்போரைக் கண்ணர் பிரத வைப்பன். ஆழிராமாரியும் முனை நின்றபிறி, நிறுப்பிப் படிக்க புதுப் போருநூம், புந்துவன்வும் தருவன். ஆனாலும் பழான் மன உறுமிகுமே நலினமபானது, தண்ணனிப்பானது.

உற்புதார் மூலத்தையிர் மகநாயாகு

நிறுத்தாலும் மருந்துவாதிலீ

ஒருநாளம் நிறுத்தாலும் நிறுத்துமிழிலீ

யாவுக்காலும் சூமிலியாற்றானீ

நாற்கால நிறுத்தாலும் உறுதாருநீ

தாநிச்சியாலும் தாநால் ஒக்கீ

ஶார்வால் நின்று நிலீ பாநிச்சியாலீ

உணர்ச்சிலுமில்லை வாணங்கீ

ஆட எடுத்து, நிறுவடியே என்னை ஏட்ட கொண் தே என்ற பாடு கவுமிகள் மனித்துப் பிரபுபுமிகே அழைத்தும் கொடுத்தார்கள்.

வாசித்துவில்லை நீங்கார்த்தி நீங்கைச் சித்தந்திரவனான்

வாசித்துவில்லை வாயாக்காவன் காவை வாநித்துவு வாநிம

வாசித்துவில்லை சுநாஸும் சுநாசு சுநாத சுந சுநாசில் தாநான்

வாசித்துவில்லை ஒட்டங்கீ டாநிலியாக்காக் காங்காவாக் காங்காந்திரான்.

4 : 80 : 5

எா-ஏந்தாநாவ நாங்காநாவ சூங்க்கியில் சாந்திரானா

வீ- ஏந்தாநா ஏந்தாநா நாந்தாநா ஏந்தாநா ஏந்தாநா

ஒடு எந்தாநா நின்றாநா நின்றாநா எந்தாநா

ஒடு எந்தாநா பாநாநா நின்றாநா பாநாநா எந்தாநா

ஒடு எந்தாநா பாநாநா நின்றாநா பாநாநா எந்தாநா

4 : B1 : 10

தமிழிலே பயின்று வரும் “திரு” என்பதற்குப் பலர் பல பொருள் எழுதினர். கம்பர் தந்த சடகோபர் அந்தாதியிழறினு வரும் பாடலொன்றிற் புதினமான (புதிய) பொருளமைவைக் காணலாம்.

செருந்தலூ எவ்வாதிருச்சர்க்கார்க்கு சீவதம் செய்யி
செருப்பிரும் சொன்றும் ஆயிரும் நாற செய்துவாவற்
தாராயிரும் திருக்குறு கூர்ச் சடகோபன் சொன்ன
ஆரா அழுதக்கவிழார் ஆயிரம் அவ்வரியிழுக்கீசுட செபாரந்தாதி.

சடகோபர் - நம்மாழ்வார், ஆரா அழுதக்கவிழார், ஆயிரம் - திருவாய்மொழி (1000) நம்மாழ்வார் அருளியது. திருமாலுடன் திரு (இலக்கமி) சேர்ந்ததாற்பல நன்மையுண்டு ஒருபடிமேலே ஆயிரம் தில்லியப் பாடல்களும் கிடைத்து ஏ என்பது இப்பாடந் பொருளாம். திரு தாங்கிய நாவுக்கரசர் பாடிய திருத்தாண்டகமும் கூமர் ஆயிரம் கொண்டவை. இத்திவ்விய தமிழான திருத்தாண்டகமும் படிப்போரை அழப்பன்றும் பெற்றியன. முற்றோதலின் போது பலர் அழுததை அடியேன் கண்ணார்க் கண்டேன். இது சத்தியம்.

இனி, நெஞ்சை உருக்கும் சில திருத்தாண்டகங்களைப் பார்ப்போம். இறைவனது மேலாந்தரத்தையும் தன் குறை குற்றங்களையும் சீர் நோக்கி தன்னை உரைத்துப் பார்த்துப் பேசுகின்றார்,

அந்தாவன் அடியேனை அந்பா ஹர்த்தாய்
அந்தன் ஸாக்கில் நீர்ந்தக் ராட்டுக் கொண்டபா
எந்தகையும் அரியான் யெளிகை யானாய்
எனையான்கு கொண்டிருங்கி யென்று கொண்டபா
எந்தகைன் புகுத்தீயன் புகுத்தீயன் நாடியன்
மிகழுக்களை எந்தகையும் ஸாறுத்தாயன்றோ
எந்தகையும் எம்பருமா ஜயசுஜியா
எம்பெநுயான் நிருக்கருவை சிருந்தவாறே.

6 : 95 : 8

தீர்த்தம் புனிதமானது. பாவ வினை தீர்த்து ஆத்மாவுக்கும் புனிதவாழ்வு அளிக்கும், தூட்டமை தருவது. இறைவனுக்குத் தீர்த்தனென்றோர் பெயருமுண்டு. ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட ஆர்த்தாடும் தீர்த்தன் என்றார் மனி மொழியார். பாகரங்களையே “தீர்த்தங்கள்” என ஆழ்வார் பாடியுள்ளார். கங்கை தொட்டு கன்னியா குமரிவரை தீர்த்தங்கள் நிறைய உண்டு. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் சைவத்தின் முக்கிய மூன்று.

“உருந்திநலைத்தீர்த்தம் முறையால் தொடங்கியார்க்குறர்
வார்த்தை சொல்ச சுற்குஞ்சு வாய்க்கும் பராபராலே”

என்பது தாயுமானார் திருவாக்கு. இத்திருத்தாண்டகத்தின் முறைப்பாடு நமக்கும் பொருந்துவது மட்டுமல்லது திரும்பத் திரும்ப பாராயனங்கு செய்தால் நற்பேறுடையோம். இறை இருப்பு - விஞ்ஞானம்போல் - ஆயப்பட்டு மெஞ்ஞானமென வழங்கப்படுகிறது. தாயுமானவர் தன் முதற் பாடலிலேயே படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். சொல்லுகைக்கில்லாத சிவனுக்கு வடிவம் குணங்குறியில்லை அப்பெருமாளின் வியாபகத் தன்மை நேதித்துக் காட்டுகின்றார் தாண்டகவேந்தர்.

சுதாமலை விளைவுகளை என்ற அறிவு
சுதாமலை கூட்டுரை காரிய வண்ணலை
சுதாமலை விழுதுகளை பெற்றிப் பற்றுத்
க்ருஷ்ண பஞ்சாங்க யானு என்று
பெண்ணாக்கும் பாக்ஷிகளை பீசு என்று
பிழித்துக்கூடும் யானாடி பெற்றிப் பிழிய
உடையும்போது நான்கார்ப்பாந்தி நினையாக்குத்
ஏ வேற்றுப்பிய வேங்காந்தி கூடை கரிவாலோ.

6 : 45 : 9

பூம்பகநூர் பாடல் பெற்ற தலை. அப்பினி பாடல் பெற்ற வயர். இயைபோடு பாடும் எழிலான திறுப்பாட்டு இது.

நிதாராத்து சிதுக்காலத் தேவ ஏற்றுவாத்
நிதாவத் தீஷ் திருப்பிட்டு தேஷ் நிதிரூ
நாவாராத்து சாதுபாடு நட்டம் ஆடு
நாக்காதுப் பந்திராதுப் பாநாக் கொந்து
நாகாராத்து சுபநித்தாராதும் காஶ் கபநாக்
நாக்காத்துத் தார்சிவாய் வையின நின்
நாகாந்து சொந்தாத்துக் கொந்து கின்துக்கும்
நாகாந்துர் கின்து குத்துக்குமிலோ,

6 : 48 - 8

என்ன மாதிரிபெல்லை இலகுபிஸ்துயை ஒ ராகாக்த திருவாக்ரது.

ஒவ்வொன்றை எப்பிடித்துப் பு என்னான் தாங்களை
ஒவ்வொன்றை விளையாதார்த்து ஒவ்வொன்றை நான்களை
வல்லாதை வல்லாதை நார்த்துக்காதை வல்லாதை
நாட்டாதை நாத்துப்புத்துப் பாட்டாநாதை
நாத்து நாந்துயின்தை நாத்தைப்பாதைத்
நிதுபிபுத்தை பீகவை சீவுவைக்கை
நெங்கை விளையாதை நிதுபை
நிதை வைவ்வைக்கை நிதையாக்காதை.

6 : 48 - 9

அனைவுக்குத்துவாபி. அப்பாலுக்கப்பாலன தெய்வத்தை, வங்கும் நிக்கங்கு நினைந்து நிற்கும் பெய்யானை இப்பாலுக்கப்பாலன இல்லைத்துப் பார்ப்பியார் வாயிக்கள்,
நாநாவாந்தான் விளையாதானை பல்வந்தாந்தானை
பக்காதான் குருவிதாந் பக்காதாந்தாந்
சீருவாதான் நினையாதானை நினைதாந்தாந்
சீருதிதுவாதான் சிமுதிதுயார் சிமுதிதுசீருப்பு
சீருவாதான் சீருவாதாந் வெந்து
பெற்றிவாதான் அரியுவாதாநை பெற்றுப் பூர்த்து
சீருவாதான் விளைதும் பெய்யார் வாசி
ஒலும்புதான் ஒலும்புக் கணியந்தாநிரை.

பெற்றும் -மாடு
பெற்றுள் கொள்பிப்பை.

6 : 65 : 4

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கொஞ்சக் காலம் சமண் பள்ளியில் வாழ்ந்து தரும சேனர் ஆனார் என்பது வரலாறு. அங்கே பெற்ற தொடர் “தயாமுலதன்மவழி” இதைப் பாவித்து இருபாடல்கள் தந்துள்ளார். ஒன்று வருமாறு,

சிங்க திருத்தங்கு ஸிறப் பெரியார் குண்டர் தவ்வன்
செதுமதியார் தீவிரைக்கீர விழுக்கீர்தன் தேஷ
புண்திருத்தங்கு பொல்லாத ரின்டி செழுஷ்
பொறியிலியோன் தனைப்பொருளா ஆஸ்குகாவாஞ்சு
தண்திருத்து மற்றிருத்தத யொழியாப் பாற்றித்
நயாலூல நன்ம வழியைக்கு நங்கி
யண்திருத்தங்கு முபாட வயிருத்தாலோ
என்றைக்கீர நாளருற்றி கங்கிள் ஓற்றை.

6 : 40 - 6

தயாமுல தன்மவழி – தஞமங்களுக்கு எல்லாம் மூலமாகிய அன்பு எனும் அறும், செதுமதியர் – அறிவீரார், பின்டி – அசோகமரம், பாற்றி – நீக்கி, அறுத்து, ஒழித்து, குண்டர் – சமணர்.

இறைவனே தன்னைப் பாமாலை பாடும்படி பணித்தார் என இரு தாண்டகங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குநிகமய ஸ் பணிந்துதியைன் தன்னைப் பன்னாள்
பாமாலை பாடப் பயிலவிற்குதானை
ஏதுதேவும் ஏத்தங்கு கீறைவன் தன்னை
எம்மாகன என்னுள்ளத்துன்னோ யூறும்
அந்தேர்களை அலுதந்தை ஆவின் பாலை
அய்யைக்குஞ் தீவ்கரும்பை அருகை ஆதிப்
புதுதேவைப் புள்ளிருக்கு வேஞ்சு ராகைப்
பொற்றாத ஆற்ற நான் பொக்கிலியை

6 : 64 - 3

எம்பெருமான் பெரும் புகழைப் பாடாமல் நேரத்தை வீணே கழித்துவிட்டேனென மனம் வருந்துகிறார் அரசர்,

கந்துமறைக் கொன்றையனி சுடையான் நன்னைக்
கதிர்விடுமா யக்கிரிஹங்கு கனகச் சௌநிச்
சந்துமறைக் குற்றிகவெயாகு பாகத்தானைச்
சுராச்சுநற் றாயாகுதை நாடுயன் முன்னை
பந்துமறுந் தாளாக்கிப் பணி கொண்டாங்கே
பந்துமறநால் திற்யாகுதை பாகுவிற்குதன்
சிந்துமறயக் கறுந்தநிறு அருளி காகைச்
செங்காட்டுங் குடியளதகரிற் கண்டேன் நாடுன.

6 : 84 - 4

இறைகலப்போடுபாடிய இத்தேவார் திருவாசகங்களை ஒதுக்கி கோமாளிகள் பாடிய பாடல்களைப் பாடிப் பயனில்லை. இன்று கவிஞர்க்கும், அருட்கவிஞர்க்கும் பஞ்சமேயில்லை

இருநிக்கையாய்த் தயாகி என்ற திருப்பாட்டுன்
பெருநிதிகையைக் கண்டு அதைந்து.
பெச்ச அறுவது எங்காலோ?

-- தாயுமானவர்

வெறிபாட்டுப் பெருமையிக்க சிதம்பர

ஞானப்பெருமானை வணங்குவோயாக

கலைநிதி துமாரகாமி சொம்மைத்ரம் அவர்கள்

சிவபெருமானே குணமாக்களின் ஒப்பற தலைவர். அவர் தொடக்கமும் முடிவும் இல்லாதவர். உண்மை ஒன்று அந்த ஒன்றே சீவம். அவரே இந்த உலகத்திற்கு கருத்தா ஆவர். பரமபதி. பரம் பொருள், பக்பதி என்று குறிப்பிடப்படுவார் சிவபெருமான் ஒருவரே. அவரே முழுமுதல் காவனி. அவன் சராசரங்கள் அவைத்திலும் நீக்கமற நிறைந்து காணப்படுபவர் சிவபெருமானே. அவ்வண்ணம் சிற்றுறிவுடைய மன்தரகள் யாவுங்க்கும் விளங்கக் கூடியதன்று. ஆதலினாலே எவ்வாற் அறிவுவர் ஆகிய சிவபெருமான் உயிர்கள் மீது கருணை கூர்த்து ஆம்மாக்கள் தமிழை வழிட்டு உயிவு பெறும் பொருட்டு வண்ணில்லாத நிருத்தலங்களைப் பூரிப்பில் ஏற்படுத்தி அப்பது எழுந்தருளிப்பிள்ளார்.

அத்தலைகளைச் சூப்பதெட்டு தலைங்கள் சிறந்தன. ஒவ்வொன்றும் அப்பு தலைகள் மேலும் சிறந்தன. அவற்றுமிழுள் திருஷாரூர், காசி, சிதம்பரம் எலும் முன்று சிலஸ்தலங்களும் யிக்க பிரபுப் பெற்றன.

திருவாரூரிலே பிரக்க முத்தி; காசிபில் இறுக்க முத்தி; சிதம்பரத்தில் சிவபெருமானை தரிசிக்க முத்தி என நூல்கள் கூறுகின்றன. பிரபுப், இறுப்பும் எம் கையிலில்லை. சிதம்பரம் சென்று சிவபெருமானிடம் தரி சித்தல் நடக்கு இயலக்கமடியதே.

அவிநித்த மாத்திரத்தே திருவருள் கிடைக்கும் முத்தியம். சித்தக்கும் தலமாக்க சிதம்பரம் தொன்மையும். நெய்கீக்க தன்மையும் பொருந்தியது. இவ்வுலகின் இருதய கமலமாக அபு விளங்குகின்றது. மகாசிவனைக்க புலோக கயிளாயம், போன்னய்பலம். சிற்றுமிகும், தில்லைவனம் எனப் பல திருப்பொயர்

களாக் கொண்டு அழைக்கப்படும் சிதம்பரம், மூர்த்தி, தலை, நீந்தச் சிறப்புப் பெற்றது. சைவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு முறையாலும் சிதம்பர முரிசனம் செய்வதை வாழ்வின் குரிக்கொக்க வொன்னுதல் வேண்டும். அதற்குப் பூர்வ புண்ணியம் வேண்டும். அவன் அருளும் வேண்டும்.

இன்று உலக வலம் வறுபவர்களில் பலர் சிதம்பரம் செல்ல முடிபாதுக்கர்களாக வள்ளார். அதற்குக் கொடுத்து வாக்க வேண்டும். பணம், பொருள் இருந்தால் சிதம்பர தரிசனம் கிடிவிடும் என்று உறுபவதற்கிள்ளது. உள்ளத்தால் கச்ந்தாநி இ எறவு வாச இ வாரந்த சவேனி டூப். இவைகளேர் வேண்டுவதை சப்பவரான இறைவாச் சிதம்பர தரிசனத்தையும் எங்கதுக் காட்டியதற்குநாவான். உண்மை ஒனி உண்டாயின் சிதம்பர தரிசனம் மறுதியாகிவிடும். இந்தனார் சரித்திரும் திகற்கு எடுத்துக்காட்டி. சாதி, குல, சரும, பொருளாதார வேறுபாடுகள் எந்த விதத்தீலும் சிதம்பர தரிசனத்திற்கு இடையுறுத மாட்டாது. இறைவன் எல்லோருமிழும் மற்றதை அவ்வளவு?

சிதம்பர தலைத்துள் நெநாயகமாக விளங்குவது நடராஜப் பெருமான் திருச்சொயில் இங்கு சிற்சபை, களக்சபை, திருத்தசபை, தேவசபை, இராசசபை என ஜங்கு திருச்சபைகள் உண்டு.

ஸ்ரீ முருாஜப் பெறுமான் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிற்றும் பல மே சீர் ச வையாகும். அவர் டிருமாந்த வாஸ் கொண்டு அருளுவது கஶவரை என்றுபடும். அரததுவ தாண்டவ தாண்ட மூர்த்தி எழுந்தருளியிருப்பது நிருத்தசபை. சோமஸ்கந்தர் முதலிய உற்சவ மூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்கும் பேர்ப்பலமீ நேவசபையாகும்.

சபாநாயகர் ஆனி உத்தரத்தன்றும் மார்கழித் திருவாதிரை தினத்தன்றும் எழுந்தருளியிருந்து அடியார்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தருளுவது இராசசபையில் ஆகும். ஆயிரங்கால் மண்டபமாக அது உள்ளது. ஆனி உத்தரத்தை ஈறாகக் கொண்ட முதல் பத்துநாட்கள் சிதம்பரத்தில் மஹோற்சவம் நடைபெறுகிறது. உதயத்தில் ஆனி உத்தர தரிசனம் இராசசபையில் நிகழும்.

சிதம்பரத்தில் திருவெம்பாவை விழா மார்கழியில் பத்து நாட்கள் நடைபெறுகிறது. திருவாதிரை அன்று உதயத்தில் நடேசப் பெருமானுக்கு ஆருத்திரா தரிசனம் நிகழ்கின்றது. காணக்கண் கோடி வேண்டும். அவ்வளவு அந்துமும், தெய்வீகமும் நிறைந்ததாக ஆருத்திரா தரிசனம் அமைகிறது.

சிதம்பர தலம் தேவார முதலிகள் முவராலும் பாடப்பெற்றது. தேவாரத்

திருமுறைகள் அங்குதான் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுப் பின்னர் இராஜராஜன் மன்னனால் மீட்கப்பட்டன. அதனால் தேவாரம் ஒதுவதற்கு முன்னரும் பின்னரும் “திருச்சிற்பும்பலம்” சொல்லுதல் வழக்கம் ஏற்பட்டது. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பல நாட்கள் சிதம்பரத்தில் தங்கியிருந்தவர். தமது திருவாசகப் பாடல்களையும், திருக்கோவையாரையும் இறைவனை எழுத வைத்துப் பெருமை பெற்றவர். திருநாளை போவார் எனும் நந்தனாரும் தில்லைவாழ் அந்தனர்கள் முன்னிலையில் பொன்னம் பலத்தினுள் புகுந்தார். யாழ்ப் பாணத்து கூடாரி ஞானப்பிரகாச முனிவர், ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் மற்றும் பஸ்ர சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்து நடராஜப் பெருமானைத் தரிசிக்கும்பேறு பெற்றவர்கள். நாமும் சிதம்பர ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானை வணங்கி, துதித்து அருள்பெற்று உய்வு பெறுவோமாக.

நாட்காலிகம்

பிள்ளையார்

குடிசு பிள்ளையார் குழந்தைப் பிள்ளையார்
எங்கள் வீட்டுச் செல்லப் பிள்ளையார்
முத்த பிள்ளை முதல் பிள்ளை
எல்லோருக்கும் முதன்மைப் பிள்ளையார்
தாயரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார்
எனியில் ஏறி பவனி வந்திடுவார்
அங்கும் தந்த ஆசியும் வழங்கிடுவார்
தோப்புக்கரணம் போட்டுக் குடிசுக்கும்பிடுவாம்
கிருஷ்ணசாமி துர்க்காம் பிகை

தாயே ஈரவை

தாயை சுரணம் எங்கள் தாயை சுரணம்
தேவி சுரணம் தூர்க்கா தேவி சுரணம்
வீரம் தரும் சக்தி தாயை சுரணம்
வெண்டும் வரம் தரும் தாயை சுரணம்
வெல்லுக்கு வெல்கொடுத் தாயை சுரணம்
அடியவர்க்கு அருள் தரும் தாயை சுரணம்
தீயைகளை அறித்திடும் காளித் தாயை சுரணம்
நல்லவர்களைக் காந்திடும் தெய்வத் தாயை சுரணம்
கிருஷ்ணசாமி துளசிகரண் யா... கொக்குவில் கீந்துக் கல்லூரி

இவைத் தெந்தி, இந்த் தாயே

உழகாலைப் பதியிலில் உறைந்திடும் தாயை
உயையை வீரத் திருமகளை
அழுதுவதைத் தொழில்தன் அப்பிகை நீடிய
அல்லல் சுடுகுத்துன் தாரும்ப்பா
குழும் சிழியிடி துயர்பலக்காடி
கூழ்ந்தையை வாட்டும் நிலையமினா
வாழும் வறிந்த தருவிடும் தாயை
வையத்தில் அவைதி நிலைத்துநவாய்
உழத் திலைகா டானதிருக்க
உறைவிடம் தாலும்யன் மூடுதெடி
எழுதா மறையின் உற்பாருள் நீடியன்
றையனியிய உன்னடி மலர்பனிநிதைன்
தொழுவார்க் கீரங்கி அருள்முடின்
தூயநால் வருளாளிச் சட்டகாட்டி
எழுந்தொரு வழிந்த தருவிடும் தாயை
எழுதல் விளக்கிக் கலைகளை
எத்தனை காலம் தீதூயர் பெருகும்
எத்தெர்கள் தொல்லை எக்மைதூயம்
சித்தம் கலங்கிடும் பொழுதிலுமதிரி
கலிது வன்மை வெய்வைப்பிராம்
சத்திய வதியை தாண்டவ குபிகி
தூயனியில் எம்கெதாளி யானல்கள்
நித்துமன் நிலைகளை கொண்டுவளப் பனிநிதைன்
நிறைந்தநால் அவைதி நிலையாகும்.
க. துக்கேவன்

சமயம் சமயியும்

ஒலக்கிய கலைநிதி, பண்டிதமஹரி சி. கணபதிமின்கள் அவர்கள்

நினைப்பு, யறப்பு, விழப்பு, மிகுஷீரை, பிரப்பு, இறப்பு குகிய காரியங்கள் நமது வல்லஸ்யமையக் கடமை பிரகிள்ளன.

அக்காரியங்களை நடத்த வைக்கும் பொருள் எது? அப்பொருள் நமது வல்லஸ்யமையக் கடமை பொருள்; கடவுள்.

காலனுக்கு வழிவார் உண்டா? உண்டு. உது இந்தக் கண்ணாற் காண முடியாதது; கத்த அறிவினாற் காணத் தடமாறு. அழற்று நீந் என்று பெயு.

நீத் பவன் மூழாளது; சிக்கிமாளது. “பங்காத் தமதுமா வழியா நீதி” என்பது மனிவாரகம். நீந் யில் அழக்காதுபறம், நோக்காதுபறம் காலனுக்குந்த பிரம் விஷ்ணுக்குந்தகுந்தகூட நந்த அறிவு போதிப் பாளாக்கு உண்டாகவின்களை.

நீநியை யறைக்கும் ஜூர்யாப்பகள் திரண்டு, ஒன்று அறியாமை; மற்றது வந்துகம்.

அறியாமை பாவமன்று: முயற் சிக்குப் பயன்காராது; அதனாற் குறுஞ் எனப்படுகிறது.

வாஞ்சகம் படிகுற்றம்; மகாகுற்றம்; நாகந்து விழுது. அது அரிவு முனையை; அழித்து, அந்தகாரம் செய்துகொண்டிருப்பது.

வழியில் ஒரு போருளைக் கண்டு வரும்யின் போம். போருளுக்குரியவர் இன்னா ரென்றுந் தேரியறை. விரோதியூ நிச்சயம் செய்யப் போதிய வழிதுறை கணும் இருக் கீங்குவை. பேரியுள்ள அதை குரியவர்டம் ஒப்பிப்பதே நீதி என்று அறிவு வோல்மியக் வகுக்கம் அடுக் அருந்த அறிவை மயக்கி மாயது செய்து விடுகின்றது.

இந்தக் கள்ள வளைகந்தான் நயது பாரம் சுத்தாரு, அதனைடு சதா போர் தொடுத்துக்கொண்டு டே காம் சாஸ்தாவ மாபிருக்க வேண்டும். வந்தகம் மனதைத் தடு கணக்கிலை தங்களைப்படுத்தி வேண்டும்.

நாம் அதனைச் சிறையீட்டு அளிவு செய்யப்படுக்க வேண்டும். “நீசி எது! எது!! எது!!” என்ற விசாரந்தான் வஞ்சகத்தை கொல்லும் பண் அப்பானா பினாலே இச்சைக்கப் போக வேண்டு கொண்டால் அறியாமை மெல்ல மேன்ல நிவ்கும். அறியாமை நீங்க சுத்த அறிவு உதயமாகும். அந்தச் துரிபொ துபத்திலே நீநியினை பிரேரி ஒரு சாபங்கத் தோற்றுத் தொடங்கும். குறிசீர் சூரியன் மேல் எழ எழ நீதியின் உண்மைத் தோற்றும் கை, கால் முதலிய வையங்கள் காட்டி பளிக்கும்; அடிமுடி தோன்றும்.

நீதியை சீசாரிப்பதிலே-விசாரித்து, அந்த நீநியிலே எந்தவித வழிசந்த நல்டை மின்றி நிலை நிற்பதிலே-எவ்வளுக்குச் சதா பரிசுத்த விருப்பம் உண்டிடா. அவன் சமயி அல்லாதவன்.

அந்த விருப்பத்தை நூறாயிரம் கள்ளக் காரணங்கள் கற்பித்து வென் வழி சிகிச்சியினாலோ, அவன் சமயி அல்லாதவன்.

முநியியுள் அமுசியபி; முந்தான் பூர்வமயி.

அக்கசமயி சமயத்துக்குள்ளானவன்; பூர்வ சமயி சமயத்துக்குப் பூர்ப்பானவன்.

நீதியை வந்தகம்னிறி சீசாரித்து விரும்புவது அகம். அதற்குச் சமயம் என்று கீழார்.

நீதிதான் கடவுளின் வழிவம். அதற்கு மற்றிருந்து பெபர் சிவம், சிவம் என்றால் நாசமை, மங்களம், நீதி என்று போகுள்.

எவன் நீத் யோடு சம்பந்தப் படுகென்றாலோ, அவன் சிவத்தோடு சம்மந்தப் படுவின்றான்.

சிவத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சமயம் வழுக்குப் பைவன் என்று பெயர்

சுவந்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சமயம் வைவரமயம்.

‘மீண்மெலொளி கைவ நீதி
விளைக்கு உலக மெல்லம்’
(நவீனி : திசைங்கள்)

சேக்கிழாரும் திருத்தொண்டர் புராணம்

சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள்

இப்புராணத்துக்கு ஆதரவுகளாவன: திருத்தொண்டத்தொகை முதனாலும், நம்பியாண்டார் நம்பிகளது திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி வழிநூலுமாம். இப்புராணம் அவற்றின் வழியேவந்த விரிநூலும், சார்பு நூலுமாம். மேலும் இதற்கு அடிநிலையா கவுள்ளன மூவர் முதலிகள் அருளிய திரு நெந்தித் தமிழாகிய தேவாரங்களும், ஏனைய திருமுறைகளாகிய அருணால் களுமாம். மூவரோது திருநெந்தி தமிழும், அம்மை யாரது அருணால்களும், சேரமான் பெருமா ணாயனாரது அந்தாதி உலா, கோவை என்றவையும், ஜயதிகளாரது திருவெண் பாவும், திருமூலர் திருமந்திர மாலையும் என்னும் இவை இதற்கு உறுப்பாகவும், பொருள்கோள் உயிராகவும் விருத்தப்பா உடலாகவும் கொண்டு, இது நாலடியால் “உலகெலாம்” நடந்தது என்றுக்கவைப் பறி விக்கின்றனர் உமாபதி சிவாச்சாரிய கவா மிகள். இனி அமைச்சர் பெருமானாகிய ஆசிரியர் அரசாங்கஞ் செலுத்தலில் தாங் கண்ட கல்லெட்டு, செப்பேடு முதலிய சாசனங்களும், உலக வழக்கில் வழிவந்த உண்மைச் சரித வரலாறுகளும், பற்றி அங்கங்குமுள்ள சான்றுகளும், பிறவும் இதற்கு ஆதரவாயின என்னில் இழுக்காகாது. ஆனால் தேடி எடுத்துப் பிடித்தே ஆசிரியர் புராணமியற்றினர் என்றால் பொருந்தாது. இவை எல்லாவற்றுக் கும் மேலாய் அம்பல வாணர் அடியெடுத்துக் கொடுத்தும் உண்ணின் றுணர் த தியும் காட்டியருள அத் திருவருளொடு அத்துவிதமாய் நின்று ஞானக் கண்ணாலே கண்டறிந்தபடி தாமற்ற நிலையில் ஆசிரியர் பாடினார் என்பதே உண்மை. ‘யானநித்த ய பகர்ந்தேன்’ [திருநா-புராணம்: 429]. ‘அறிந்த ய துதிசெய்தேன்’ [திருஞான-புராணம் : 1256] என்று ஆசிரியர் கூறுவன வற்றுக்கு - திருவருள் அறிவிக்க அறிந்தவாலே - என்டே பொருள் கொள்ளுதல் அமைவுடைத்து.

இது முழுதும் இறைவர் ஆசிரியர் வாக்கின் மூலம் வெளிப்படுத்திய அருள் வாக் காகிய வேதமேயாம். இஃது

உமன்னிய பக்த விலாசம் என்ற வட மொழி நாலின் மொழிபெயர்ப்பு என்போர் சிலர். அது முற்றிலும் தவறு. இது தனித் தமிழ் நாலேயாம். ‘என்று மாழுனி வன் நொண்டர் செய்கையை, அன்று சொன்ன படியால்;’ என்று திருமலைச் சிறப்பில் ஆசிரியர் அருளியது நால்வந்த வழியினை உணர்த்துவதேயன்றிப் பிறிதன்று.

இப்புராணத்தின் பயனாவது மக்களின் சிந்தயிருள் போக்கி ஞானவொளி தந்து இக்தும் பரத்தும் இன்பமளித்துப் பேரின்ப வீடு பெறச் சாதன மாவதன்றி இதுவே அடையப்படு பொருளாகிய சாத்தியமுமாம் என்பது ஆசிரியரது பிற்றை வாழ்நாட் சரித வரலாற்றினால் அறியப்படும். கலை ஞானங்களை அறிந்து ஒழுகும் உலகியல் நல்வாழ்வுக்கும் இது பெருந்துணையாகும்.

இதனை ஆசிரியர் இரண்டு காண்டங் களாகவும், பதின்மூன்று சருக்கங்களாகவும் வகுத்து நாலாயிரத்து இருநூற்றைம்பத்து மூன்று விருத்தச் செய்யட்களால் பாடி விட்டத்துத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்று பல்பரும் குடியருளினர். இப்போதுள்ள பதிப்புக்களில் இத்தொகைக்கு மேல் 33 பாட்டுக்கள் இடைச் செருகல் களாகப் பிற்காலத் தவரால் பல இடத் தும் செருகப்பட்டுள்ளன. அவற்றை இன்ன என்று கண்டு பிடித்து விலக் கிக் கொள்ளுதல் எனிதேயாம்.

இப்புராண கதைகளை சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்கு உபதேசித்த வரலாறு சிவரகசியத்துள் ஒன்பதாவது கண்டத்தில் கேட்கப்படும். கைலைமலைச் சாரவில் உபமன்னிய முனிவர், பெருமுனிவர்கள் பலருக்கும் சொல் லியருளினார். திருவாரூர் த தியாகேசப் பெருமான் ஆளுடை நம்பிகளுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்து உண்ணின்றுணர்த்தியருளினார். திருநாரையூர் பொல்லாப் பிள்ளையார் நம்பியாண்டார் நம்பிகளுக்கு அடியார்களது பதி, நாடு, மரபு, தொண்டு முதலியவற்றை உணர்த்தியருளினார்.

(ஞானி திருத்தொண்டர் புராணம்)

மாணிப்பூரம் கொல்லங்கல்டடி வீரகத்தீப் பிள்ளையார் கோயில் வரலாறு

காசுக்கிரு பொ. அம்பலவாணக் குருக்கள்

எட்டாம் நூற்றுமூன்றாவதில் சோழ ஜலத்தள்ளாகிய தீசை உக்கிரக சோழன்னு மகளாயிய மாருத்தார்விகல்லியென்பதே தலது தள்ளாகியது, குத்தரை முகமும் என்று பெறாது மஜம் வந்து சாந்தவிரிக்க முனிவர்தஷை சென்று தலது தலையினை முறையிட, அவர் கீர்த்த யாத்திரை சேயகாதினால்தான் இவ்வித கன்மீனாபாளது நிங்குமேன்று சொல்ல அவ்வள்ளுமே நின்று யாத்திரை சோதார்.

மாருதப்புரவீகவள்ளி சமுநாட்டின் வடபாலூர் கிரிவிளைப்பள்ளும் தீத்தத்தில் என்னானால் செய்தும் கோயில் கடவை என்னும் இடத்திலே கப்பிராவனிரார் பெருமாலுமினு ஆலயம் அமைந்து, சோழ நோட்டோவிருந்து கப்பிரமணிய விக்கர்கமும், புணை செய்வதற்கு ஏர்சுக்கரையும் வருவத்து ஏறிய முறைப்படி பிரதிட்டை செய்து வழிபடக் குனிய நோபாளது நங்கப் பெறுமும், குத்தரமுகம் மற்றவர்களுடைய பார்வைக்கு மாறியும், மாருதப்புரவீகவள்ளி யின் பார்வைக்கு மாராதிருந்தமொலூம் மன்மஹாந்தி அதற்குரிய காரணத்தை ஆயுராய்கிடாது, எனாயகப் பெறுமானா முதல் வழிபாடு செய்யாதுதினாலோயே இக்குறையானது மிகமிக்கத்து என அற்றந்து, நான் செய்த தலையிற்காக ஏழ வர்நாய விக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்வேன் என நினைந்து முதலாவதாகக் கொல்லங்கல்டடி என்னும் இடத்திலே ஒரு விநாய விக்கிரகந்தினையும், பின் வரத்தலம் (பன்னாவை) அள்கொல்லலே, முயபளை வளை, பெருமாககடவை (அள்போட்டி) என்னும் இடங்களில் ஒவ்வொர் விநாயம் விக்கிரகந்தினையும் பிரத்தெட்டை செய்யக் குத்தரை முகமானது நன்றா பார்வைக்கும்

இல்லாது மறைந்து அதிக அழகுடன் முகமானது பொலிவதைக் கண் கு அத்தலத்திற்கு பெருமாககடவையென்றும் காரணப் பெயரையும் (பெரிய குத்தரை முகம் நிலமிய இடம்) இட்டு, தான்பிசுப்த சாகுத்தின்படியே ஆலங்குழாய், கல்வணை என்னும் இடங்களிலும் இந்த உருவங்களை தாபித்தார் என்பது.

முகவாஸதாக மாருதப்புரவீகவள்ளி நாதித் திராபகப் பெருமான் இப்பொழுது கொல்லங்கல்டடி வீரகந்தி விநாயகர் ஆலயத்து மேற்கு வீறிப்பிரிக்கும் கேள்வியின் வாரல்ல பின்ற ஒரு ஆலயா நிழல்லே நீண்ட காலமாக விற்கிருந்தனர், பின்பற இந்நாறு வாடுங்களுக்கு முன் தூணர்வேறால் என்பவர் தனது விடுமின் ஒரு பகுதியில் அப்பெருமானன் வைந்து (அந்த வீசி தற்பொழுதுள்ள ஆலயத்து ஏன் வீதியின் தென்மேற்குப் பகுதியிலிருந்தது) பூரிந்து வந்தார். சிற்று காலது செல்ல விட்டில் வைத்து வணக்குவது ஆசோசம் முதலிய முசாரக் குறைவான காலங்களில் கஷ்டமாக இருந்ததால், தற்பொழுது பூங்கூலையைக் கிருக்கும் காணியில் மேற்குப் பகுதிகள் ஒரு சிறு ஆலயம் மன்னினால் அமைத்து, அதனுள் வைத்துக் குமாரவெறுவிலுடைய மகள் போன்னைபா என்பவர் வழிபாடு செய்து வந்தார்.

அதன் பின்கொல் பொன்னையா விழுடைய இளைய மகளும் நிரங்கண கீட்சை முசாரியாபிடேகம் பெருவாறாரும் சமய சாத்திய ஆகம அறிவு நிரம்பப் பெற்றவருடாகிய அம்பலவாணக் குருக்கள் என்னை விநாயகப் பெறுமாலுக்கு ஆகம முறைப்படி ஆலயாக அமைத்து நித்திய,

நைமித்தியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தினாலே தனது தந்தையாராகிய பொன்னையாவினுடைய சொந்தமாக இருந்த காணியையும், தம்ப உடையார் என்பருடைய பக்கத்துக் காணியையும் தானே பராபரிப்புக் காரணாக இருந்து சகல காரியங்களையும் செய்யக்கூடிய அதிகாரத் தோடு விநாயகப் பெருமான்மீது தரும சாதனமாக எழுதுவித்து அக்காணியுள் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகா மண்டபம், நிருத்தமண்டபம், தம்பமண்டபம், மடைப்பள்ளி, களஞ்சியம் முதலிய மண்டபங்களையும், உள்வீதி, புறவீதி ஆகிய இரு வீதிகளையும் திருமஞ்சனக் கிணற்றையும் அமைத்து ஆயிரத்து எண்ணூற்று எழுபத்திரண்டாம் ஆண்டு ஆங்கிரச வருடம் வைகாசி மாத அந்த நட்சத்திரத்திலே கும்பாபிஷேகம் செய்து அத்தினத்தினை முதலாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு வருடமும் அலங் காரத் திருவிழாவினையும், புரட்டாதி மாதத்திலே நவராத்திரி விழாவினையும் மிகச் சிறந்த முறையிலும் ஏனைய விசேட காலங்களிலே செய்ய வேண்டிய விழாக்களையும் செய்து வந்தார்.

ஆயிரத்து எண்ணூற்றுக் தொண்ணாற்றாம் ஆண்டளவில் அம்பலவாணக் குருக்கள் இறைவனடி சேர, கோயில் தம்ப மண்டபமும் வாயு பகவானுடைய கோபத்திற்கு இரையாகி இடிந்துவிழ, குருக்களுடைய புத்திரர்கள் குழந்தைப் பருவத்தினராதலால் திருவிழா முதலிய நைமித்தியங்கள் நடைபெறாது சிறிது காலம் சென்றது. பின்னர் கொல்லங்கலட்டியிலும் சுற்றுப்புறத்திலுமுள்ள பெரியோரது ஆதரவினாலும், உற்சாகத் தினாலும் மேற் படி குருக்களது புத் திரர் களாகிய பென்னையா, வயித்திலிங்கம் என்போர் பழையபடி

தம்பமண்டபம், யாக, வசந்த மண்டபம் கோபுரம் முதலியன் அமைத்து ஆயிரத் துத் தொளாயிரத்து இருபத்தாறாம் ஆண்டு, அட்சய வருடம் ஆனி மாதத்து அனுட நட்சத்திரத்திலே கும்பாபிஷேகம் செய்து அத்தினத்தை முதலாகக் கொண்டு வருடம் தோறும் அலங்காரத் திருவிழாவினைச் செய்து, ஆயிரத் துத் தொளாயிரத்து இருபத்தொன்பதாம் ஆண்டு, சுக்கில வருடம் தம்பம் அமைத்துக் கொடியேற்று விழாவினைச் செய்து ஆனி மாதத்து அமா வாசைக்கு முதல்நாள் தேரினையும், அமாவாசையிலன்று தீர்த்தோற்சவத்தையும் செய்து வந்தனர். பின்னர் அதைமாற்றி ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத்தாறாம் ஆண்டு தாது வருடம் முதல் வைகாசி மாதத்துப் பூரணயில் தீர்த்தோற்சவமாக அமையும் வண்ணம் பத்துநாள் திருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆயிரத் துத் தொளாயிரத்து இருபத்தொன்பதாம் ஆண்டு தாது வருடம் கூப்பிரமணியர், மகாலட்சுமி, சந்தான கோபாலர் முதலிய பரிவாரங்களுக்கு ஆலயங்கள் தனித் தனி அமைத்து அம்மூர்த்திகளைப் பிரதிட்டை செய்தும், நாற்பத் தோராம் ஆண்டு விக்கிரம வருடத்திலே கெர்ப்பக் கிருகம், அருத்த மண்டபம் இரண்டினையும் வைரக் கல்லினாற் செய்து பங்குனி மாதத்து அத்த நட்சத் திரர் தினிலே கும்பாபிடேகம் செய்யப்பெற்றது. தேர்த்திருப்பனிச் சபை யோரால் புதிதாக அழகிய வேலைப் பாட்டுடன் கூடிய தேர் ஒன்று அறுபத் தைந்தாம் ஆண்டு குரோதி வருடம் பங்குனி மாதத்திலே செய்து முடிக்கப் பெற்று, வெள்ளோட்டமும் ஒடி அடுத்த வைகாசி மாதம் முதல் ஒவ்வொரு வருடமும் அத்தேரிலேயே விநாயகப் பெருமான் வீதி வலம் வருகின்றார்.

நன்றி - ஆலய தேர் வெள்ளோட்ட மலர்

മൺകുപ്പ് നൗവില്യേ റക്കർട്ട്സ്മിസ്

கலாநிதி துவ்கம்யா அபிபாக்ஷ்டே அவர்கள்

மனிதப்பிரவீ எடுப்பது என்பது பல கோடி புண்ணியாக வசத்தினால் ஏற்ற மூலத்துடைய செல்வேற் கடந்துள்ள தமிழ் மூதாட்டங்களை நோக்கி ஒரியது எது என்று கேட்கிறார். “அரிது அரிது மனித ராத்து அவிலு” என்று உயர் மலர் மலர் தபப்பிறவியின்து மாண்பினாலைச் செந்தப்பிற்பு பாலால் எடுத்து பொறிகிறார் தமிழ் மூதாட்டி ஒவ்வொவ்வாயா). ஆனால் மனிதப் பிறவி எடுத்தோர் எல்லோரும் மனிதராகினிலி முடியாது. ஏன் பது, உறங்குவதுபோக முகரவு அளவித்தும் போக நூகர்கள் அளவித்தும் மந்திரம் ஜிவராசீ கஞ்சக்கும் உண்டு. ஆகவே மனிதர்களாகிய நாம் எந்த விதத்திலும் ஏனெய ஜிவராசிகாரில்நினூம் வேறுபட வேண்டும் என் பதுதான் சிந்திக்க வேண்டியது. ஸின்னாக்கினாக்கார் முகவரியா வர் முக முய வாய்கள் பேர் என்ற மாலையும் காபிள்ளாக் ஸின்னாக்கார் என்று சொன்கிறார். ஏன்? வாய் எவ்வதான் முகக்கிய செயல் பேசுவதும் ஒன்றவர் நாமத்தைச் சொல்வது மாக்கிவென்றால் சிறப்பாட்சிநிறுத் திடுக்க ரீப்பு மல்துப்பிரவி ஒன்றுக்குத் தான் உண்டு.

போன்றாலும் ஒரு அறிஞர் பகலில் விளக்கை ஏழத்திக் கொண்டு தெருவால் போகிறாலும் கொள்கையும் வந்திரு வர்களையும் உடலை உறியுப் பார்த்தும் கொண்டு தெரிந்தாராம். வீதியில் போகிற வர்கள். “இவருக்குத் தூயம் வைத்தியம் பிடித்து விட்டதுபோனும் என்று பரிகாரம் பண்ணி வர்களாம்”. ஆனால் தந்து சேரியார் என்ன சொன்னார் “ஐயா, வேறு ஒன்று மில்லை யாராவது மனிதர் இந்தத் தெருவால் போகிறார்களோ? கன்றுகள் பார்க்கிறேன்” என்று சொன்னார் ஒக்டே அந்த அறிஞருக்கு உண்மையான மனிதன் அடையாளங்கான அவர்

எழுந்தது என்ற உண்ணமலை உயர்
பூங்கிளது.

கிளை துக்கருமிய உண்ணெயி போகலூ அளிக்க வேண்டு இந்த மனிப்பிறங்கி. மனிக்கன் என்ற சொல்லுக்கே நினைப்பவன் என்பது பொருள். இந்த நினைப்பினால் அவன் மனதை கடக்கி ஆழாகும் பயிற்சி யோசனீயான். அழகுடன் தீவ் சேவையையும் புரந்து பென் பற்றுகிறான். மேலிதப் பிறங்கி என்று ஒரு ரணி. இந்த பிறங்கியின் பூங்கும்புள்ளியூபிலை நிலைத்து நிற்பதன் ஏற்படுகிறதென்றும் நிடத்துக்குப் போய் போய்த்து விடுவேண்டும். உயர்வுக்கு முன்னந்தால் விட்டையும், மாட்டையும், நிலைத்துக்கொயும், பட்டத்துக்கொயும். பத்தினெடும் நினைத்து நினைத்து பெறந்த மரம் புண்ணாக்குத்தாது. ஏ எனாச் சுகுமரைப் போய்க் கூயர்ந்து செல்லுமே இருந்துவன் நிப்பிரவியை எக்குத் தந்தான்.

"இன்னும் கேள்வி நிலகண்ணின்று மலை
நிர்வாங்கு சிறு காலதான் பொரி மிருப்
வாட்டி யூ வாயங்களை உடன்முறை
மலை வாய்க் குழந்தைகளை உழுவிற்கு
ஏற்பாடு கூடும் விழுப்புமுறை வென்று
கொடுமை கூற்றுக் கீழ்க்கண்டப் பின்னாலும்
வேறாக வாய்ந்துமின்று வேலை
மூன்றாவதில் விடுவே வந்துமூடு விட்டுவாயா"

அர்டாடி ஸிர்வதார்து இந்த ஆற்றின் மை தீ
மளிநுப் பிறப்பு வேண்டியதில்லை.

சம்பத் தலைவர்களுக்கும் கிருவருடைய மானினகமயிலே சமயம் கார்யாகப் பணிபுரிந்து வர்கள் ஒரு துறவு, சம்பத்போதனங்கள், விழுக்கங்கள் மானினகமயின் முன்புறக்கிள்ளிக் குரவாரமாக நடைபெற்றும் தொன்றிருக்கும். அதை நேரத்தில் மானினகமயின் பிஸ்ட்ராம் மிக துணைத்திப்பாகக் காட்சியளிக்கும் துறவி மேளனமாகச்

சமையல் வேலையில் ஈடுபடுவார். உணவுப் பண்டங்களை ஏற்ற வகையில் பாகம் பண்ணல், பாத்திரங்களைத் தூய்மையாக வைத்திருத்தல், சமயலறை ஒழுங்கு அனைத்தையும் தனி ஒருவராக மெளன மாகச் செய்துகொண்டு இறைவன் தண்ணோடு துணையாக இருந்து வழி காட்டு கிறான். என்ற அருளுணர் வோடு செயல், நினார்.

நாளாடவில் சமயத் தலைவரின் அருளாற்றிலும் பார்க்க இவருடைய அருளாட்டில் விஞ்சிவிட்டது. தெய்வாங்சம் இவரிடத்திலே பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது. முன் பக்கமாக வந்தவர்கள் எல்லோரும் பின்பக்கமாகச் சமயலறையை நோக்கி வந்து இவருடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றனர். நோய், துன்பம், கவலை அனைத்தையும் மக்கள் மத்தியிலிருந்து விரட்டி ஓட்டும் மாபெரும் மத்த தலைவராம் நிலையை இந்தச் சமயற்காரத் துறவி பெற்றார் என்பது ஒரு சிறு சம்பவம். இக் கதையிலருந்து நாமறிந்து கொள்வது அடக்கமும், தூய உள்ளமும், அமைதியும், இறைவனை முன்வைத்து ஆற்றும் கடமைகளும் இணைந்துவிட்டால் அங்கே தெய்வம் பிரகாசித்து வெளிப்பட்டு அருள்புரியத் தொடங்கிவிடும் என்பதேயாம்.

“இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ” என்பது ஞானநெறி கைவரப் பெற்ற தாயுமான சுவாமிகளின் கூற்று. வழிபாட்டுக்கும், பணி செய்வதற்கும் கிடைத்த மனிதப் பிறவியைப் பயன் படுத்தாமல் விட்டால் இறுதிக் காலத்தில் ஏக்கமே ஏற்படும். அந்த ஏக்கம் ஏற்படாமல் உணர்ந்து நன்னெறி நாடி வாழ்வதையே பெரியோர்கள் பின்பற்றினர். “பூவுலகில் போய்ப் பிறக்கக் கடவாய்” என்று சுந்தரருக்குத் திருக்கயிலாயத் தில் கட்டளை பிறப்பிக்கப் பட்டது. கேட்டவுடன் அழுதார். தொழுதார், இரங்கி ஏங்கினார். என்றாலும் பயனில்லை. கட்டளையை மேற்கொண்டார். வேண்டாம் மானிடப்பிறவி

என்று வெறுத்தவருக்கு அப்பிறவி கிடைத்துவிட்டது. திருமுனைப் பாடி நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்து வாலிப்பாகிச் சிதம்பர தரிசனத்துக்குச் செல்கிறார். நடராசப் பெருமானின் அற்புத நடன தரிசனத்தால் மனிதப் பிறவியே வேண்டும் என்ற நிலையைப் பெற்று விடுகிறார். சுவாமி, இத்தகைய அற்புதக் காட்சியைத் தரிசிப்பதற்கு இந்த ஒரு பிறவியினால் தானே முடியும். ஆகவே இதுவே எனக்கு மிகவும் வேண்டிய பெருநிலையை எய்துவிக்கும் பிறவி” என்று வாயாரப் பாடுகிறார். இதனைப் பெரியப்பான வரலாற்றில் காண்கிறோம். ஆகவே கும்பிடக் கிடைத்த அரிய பிறவி இது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

சேவை அல்லது தொண்டு என்பது மக்கள் வாழ்வில் ஒரு வகை வழிபாடாகும். இதனால் திருப்தியும், நிறைவும் மனதுக்கு ஏற்படுகிறது. பிரதி பலன் எதனையும் நோக்காது ஆற்றும் தொண்டுகளுக்கு இறைவனுடைய ஆசியுண்டு. சேவை செய்யக் கிடைத்த பிறவியைப் பாராட்டு கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். மேலும் அவர் சொன்னார் “மோட்சத்துக் குள்ளோ போய் வாளா முடங்கிக் கிடப்பதிலும் பார்க்க மேலும் மேலும் பிறவிகளை எடுத்து மக்களுக்காகச் சேவை செய்வதே எனது குறிக்கோளோடு கூடிய விருப்பமாகும்” என்பது அவர் கூற்றாகும்.

“அன்புறவினி செய்வவை ஆளுக்கி விட்டுவிட்டால் கின்புறிந்தானே வந்தும்நூல் யாபரமே” என்றார் தாயுமானசுவாமிகள். நோயாளிகள், தரித்திரர்கள், கல்வியறிவுற்றவர் ஆகியோர் மத்தியில் புகுந்து அவர் தம் துன்ப நீக்கத்துக்குப் பாடுபடுவதும் இதனால் அவர்களுடைய திருப்தியைக் கண்டு இன்பமுறுதலும் எது பண்பாக அமையவேண்டும் இவையனத் துக்கமாகக் கிடைத்ததே இந்த மானிடப் பிறவி. இதனை மதித்து வாழ்ந்தால் இவ்வுலகத் திலேயே சுவர்க்க இன்பம் எம்மை அனைத்துக் கொள்ளுமான்றோ!

அருள் குளி செய்துகீக் காண்சியம்

கவுன்றில் தங்கம்பொ அப்பாக்டுப்பு களிவு. விழுதியாகவும்:

உலகம் போர்டும் வங்கள் முனிசிக் அளவின் கலைநிதி தக்கம்மா அப்பாக்குட்டி. P அவர்களின் நிலைவாக அம்மையார் முழுப்பக் கல்வி கற்ற யா/ மல்லாகும் கனிஷ்ட் வித்தியால்யம் 09-03-2009 முதல் கலைநிதி தக்கம்மா அப்பாக்குட்டி கனிஷ்ட் வித்தியால்யம் எனப் பெயர் மற்றும் செய்வப்பாடுகள்து. பாடசானங்களின் மதிப்பார்ந்த அசிபர் தீரு. ஆ. ஆனந்தநாமர் அவர்கள் தலைமையில் பாடசாலை அபிவிருத்திர் சங்கம், பழைய மாணவர் சங்கம், பொது அபிமானிகள் கூட்டாகச் செலுத்த முயற்சியின் பயணாக இப்பணி நிலையிலேற்றப்பட்டுள்ளது. கத்தீர்ப்பணார் கோட்டக் கல்விப்பணிப்பார், வலிநோமம் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர், ஸ்டாகானசு கல்வி பண்பாட்டறுவல்கள் துணச்சீன் செய்வாளர், பிரதிக் கல்வி ஒண்டசு அணங்கருக்கும் தெல்லிப்பணை பீர் தூர்க்காட்கல் தேவஸ்தானம் தனது நஞ்சியைத் தெரிவித்துள்ளது.

தூர்த்தியானாலும் கிடைக்கும் சிற்று வீட்டுள்ளேயூட் போகு வேவத்திலிருந்து

தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ துர்மகாரேவி தேவஸ்தாவத்தில் நவ.பெறும் சமூகப் பணிகளிலொன்றாக இலவச ரீதீ அடியுள்ளேது வைத்தியசாலை 10-04-2009 வெள்ளிக்கிழமை நூல்ஸ்தாவத் தலைவர் சென்றசொர்ப்பிரஸ்வர் திரு. அபு. திருமுருகன் அவர்முனிஸ் நம்மையையில் பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் வைத்திய கணார்தி அ. கேதீஸ்வரன் அவர்களால் நிறநூல் வைக்கப்பட்டது. வடமாக்களை கீதேச மருத்துவ நிலைக்களமும். வடப்பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் தினங்களும் இன்னாந்து இப்புண்ணிய கைங்கூரியம் நிறைவேற உதவியுள்ளனர். இவ்வைப்பத்தில் தெல்லிப்பழை யாவட்ட வைத்திய அத்தோர் கலாநிதி சி. சிவராணி அவர்களும் கலந்து யோண்டனர்.

இப்பொயர்ந்து நலன்புறி முகாயின் தங்கியள்ள மக்களுக்கு தூங்காவது இல்லையாகம் அன்போடு

வன்னியிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து முகாம்பள்ளில் வாழும் மக்களுக்கு உதவும் வகைபில் யாற் அரசு அதிர் அவர்கள் தேவெஷ்துளைம் உதவி வழங்க வருகிறது. 17-04-2009 அன்று 222 சுடுநீர் போத்தல்கள் பின்னரும் நிலையமாக்குப் பகுக்கப்பட்டன.

1. கைதுடி செவ்சீறுவர் இல்ல முகாம்	- 12
2. கைதுடி ரஸ்காலக்கமுக மாணவர் விழுது	- 40
3. கைதுடி பல்லவன் ஆராட்சி நினைபு முகாம்	- 134
4. கொடுகாமர் அ.த.க பாடசாலை முகாம்	- 36
மொத்தம்	- 222

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ନେପାଲର ପ୍ରଧାନ ଚନ୍ଦ୍ର ଶାହ ଗ୍ରାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ କାମକାଳେ ଉପରେ

தெல்லிப்பழை பிரதேச தொயக்காரர்கள் தீவண்டுதலுக்கு அனுமதி தெல்லிப்பழை புனர்வாழ்வு தினவூத்தில் வாழும் முப்பத்தெட்டந்து(35) கருப்பினரிட தாய்யமாரகஞாக்கு நூர்க்காலேவி தேவஸ்தானம் காலை உணவு 03-06-2009 மாதல் காழங்கலி எஞ்சியிரது.

சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி அன்றையின் முதலாவது குருபூசை ஈவைவும் 03-07-2009 ஆணி விசாகம் நன்நாளில் தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தில் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

தேவஸ்தானத்தால் திருஞானசம்பந்தசவாமிகள் அருளிய முதலாந் திருமுறை வெளியிடப்படவுள்ளது.

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வெளியிடான் அன்னை சிவத்தமிழ்சௌல்வி பற்றிய சிறப்புநாலும் வெளியிடப்படவுள்ளது.

திருஞானசம்பந்தர் குருபூசை:

09-06-2009 அன்று தெல்லிப்பழை இந்து இளைஞர் சங்கம் தேவஸ்தான திருமுறை மண்டபத்தில் வழிமேபோல் சம்பந்தர் பெருமானின் குருபூசையை நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளார்கள்.

வனுயியாவிலுள்ள இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் பல்வேறு உதவிகளை வழங்கிவருகிறது.

அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் முகாம்களில் வாழும் மக்களுக்கு உதவி:

அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் தலைநகர் கொழும்பில் சரஸ்வதி மண்டபத்தில் இடம்பெயர்ந்து அல்லற்படும் தமிழ் மக்களுக்கு உதவுவதற்கான பொருள் சேகரிப்பு அலுவலகத்தை உருவாக்கி பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான பொருட்களை வவுனியாவிலுள்ள நலன்புரி முகாம்களுக்கு விநியோகம் செய்து வருகிறது. மேலும் அங்குள்ள ஆதரவற்ற சிறுவர்களைப் பொறுப்பெடுத்து இரத்மலானை இந்துக் கல்லூரி இந்துமாமன்ற விடுதியில் சேர்த்து வளர்க்க முயற்சி செய்து வருகிறது.

அந்து அமைப்புகளின் ஒன்றியம்:

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீன சவாமிகள் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்டு இடம்பெயர்ந்து முகாம்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு பல இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான பொருட்களை சேகரித்து வழங்கி வருகிறது. பல இந்து ஆலயங்கள், வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் இவ் அமைப்புக்கு உதவி வரகின்றனர்.

சிவபூமி கனம் தூானச் சபை

தானாங்களில் சிறந்த தானமாக கண் தானக்கதச் செய்ய முன் வாருங்கள்

உங்கள் சிறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று கிருக்கும் ஒருவருக்கு

ஓளி கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வாழும் போதே

பீப்புள்ளிய காரியத்துக்கு

ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு,

ஒறு. திருமுருகன்

தூலைபோசி

021-22 6550

கண் வைத்திய நிபுளர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சிவந்தா, 021- 222 3149

யாழ் போதனை வைத்தியசாலை

இடுவர்வேத டாக்டர் செல்வி முசாந்தினி நோயாளரைப்
பார்த்தவாயிடுகிறார்.

தேவஸ்தான உபதனாதிகாரி திரு. சு. ஏழுர்ணாயகம்
உரையாற்றுகிறார்.

**கரவைப்பு தச்சந்தோப்பு
சீந்தாமனி விநாயகர் ஆலயம்**